

mindste kunne indskrænktes i Henseende til deres skadelige Virkninger, end netop forsaavidt som de udgjøre en Andeel af visse offentlige Stiftelsers Indtægter, hvilke disse Stiftelser paa anden Maade kunne vente at faae godtgjorte af Staten, naan Monopolet ophæves.

Et saadant høist mærkeligt Monopol har nu bestaaet her i vort Fædreland i over 100 Aar til Bedste for en Stiftelse, der forekommer under Justitsministeriets Budget, nemlig Baisenshuset. Og det er Monopolet paa her i Landet at trykke og forhandle danske Bibler og nye Testamenter, — foruden endeel andre Skrifter, som jeg ved denne Leilighed ikke skal gjøre til Gjenstand for Dmtale. Det forekommer mig derfor, at der kunde være Anledning til engang lidt alvorligt at see efter, hvorledes dette Monopol er blevet benyttet; og da jeg i denne Henseende troer at vide noget nærmere Bæfted end maaskee de fleste andre af den ærede Forsamlings Medlemmer, skal jeg være saa fri at benytte min Kundskab derom ved denne Leilighed. Der eksisterer saaledes for Dieblisket to Dplag af danske Bibler, som udsælges fra Baisenshuset, et nemlig fra 1842 og et fra 1845, 19de og 20de Dplag, som ere i forskjelligt Format; og da der endnu, om jeg er rigtig underrettet, er en betydelig Beholdning tilbage af dem, kan det rimeligviis være længe, inden et nyt Dplag deraf kommer frem og kommer i Folks Hænder. Disse Dplag ere, som jeg efter en temmelig grundig Undersøgelse med fuldkommen Bestemthed og Sikkerhed tør udtale, usædvanligt slet trykte, hvad Correcthed angaaer, saaledes at, efterat det har været paataalt mangfoldige Gange i det Stille og Private, og efterat endeel Geistlige, — jeg troer nærmest fra Landet, — havde indsendt nogle af de værste Trykfeil til Berigtigelse, har Baisenshuset deraf taget Anledning til at lade trykke en Liste paa 95, tildeels meget flemme og meningsforstyrende Trykfeil, saasom „Buder“ istedetfor „Huer,“ „Sjel“ istedetfor „Sol“ o. s. v. Selv har jeg saa derefter i 1848 paa egen Haand ladet trykke omtrent 90 ligeledes betydelige og tildeels meningsforstyrende Trykfeil og, da jeg mærkede, at Baisenshuset ikke tog noget Hensyn dertil, har jeg fremdeles i 1849 ligeledes ganske specielt ladet

trykke 100 andre endnu værre Trykfeil, Trykfeil, hvoraf nogle ere saa stødende, at jeg ikke skal nævne dem her, fordi de let kunde frembringe baade Latter og Indignation, men jeg ikke gjerne vil give Anledning til, at der skal lees af Trykfeil i den hellige Skrift. Disse sidste Trykfeil ere nu nogle af de allerværste, og da jeg saaledes fra min Side havde ladet trykke henved 200 af dem, troede jeg, at dette kunde have indeholdt en Opfordring for Vedkommende til deri at see Noget ændret, og jeg antog, at det allermindste, Baisenshuset kunde gjøre, var at berigtige de 200 andre Trykfeil eller i alt Fald de værste af dem, ved at lade dem opføre paa en Retteltes-Liste og lade den følge med Levningerne af de omtalte to Dplag. Det er imidlertid ikke skeet; ja, det er ikke længere siden end igaar, at jeg, da jeg forlangte en af disse Bibler, bemærkede, at ikke engang Baisenshusets egen Liste over de første 95 Trykfeil følger med dem, naar de sælges; man skal altsaa være Bogkøber nok til specielt at afkræve den, hvis man vil have den. Og derhos behøver jeg vel ikke at sige, hvem der forstaaer sig blot lidt derpaa, at, naar der i en Bog saaledes opdages og paavises 300 grove Trykfeil, er der sagtens idetmindste 300 andre tilbage, der ikke paavises. Jeg troer derfor, det er en sørgelig Maade, hvorpaa dette Monopol er blevet brugt. Og saaledes forekommer det mig, at der maa bruges et andet Middel, da det har viist sig, at enkelte Mands Paataale i saa Henseende ikke kan udrette Noget, da det har viist sig, at mundtlige Klager i 1845 og 1846 kun fremkaldte en lille Trykfeilsliste, som ikke følger med Exemplarerne, og at de senere trykte Retteltes-Lister af 1848 og 49 slet ikke komme i Betragtning, — det forekommer mig, siger jeg, at der nu maa bruges et andet Middel, som ligger temmelig nær, og som jeg skal være saa fri at give Thinget Anledning til at bestemme, om det vil anvende; det er nemlig det, at gjøre et lille Tillæg paa det Sted, hvor Baisenshuset omtales i Finantsloven, hvori det skulde udtales, at dette Monopol vedbliver endnu for indværende Finantsaar. Jeg har nemlig tænkt mig denne Sag ordnet i Analogie med hvad der oftere findes i Finantslovene om, at Embeder bortfaldt ved